

KELJ FEL ÉS JÁRJ!

Üzenet Franciaország katolikusaihoz

1. „Franciaország, mit hoztál ki a keresztségedből?” Múlt évben II. János Pál ezt a kérdést szegezte mindnyájunknak; az egyházak hűséges tagjainak éppúgy, mint azoknak, akik azt vallják magukról, hogy „hívők, bár nem gyakorlók”.

2. Mi francia püspökök, püspökkari ülésünkön Lourdes-ban újból fölvetettük ezt a kérdést, gondolva mindnyájunkra a magunk sokféleségében: papokra, akik bátran, de megfogyatkozva állnak a jövő előtt, aktív és kontemplatív szerzetesekre és szerzetesnőkre, kitarító egyházi munkásokra, rátok, fiatalok, a holnap reményének hordozóira, a plébániáknak és a keresztények minden gyülekezőhelyének sokféle népére, és tirátok, akik nem nagyon látogatjátok a templomot, de mégis adtok arra, hogy gyermekeiteket megkereszteltessétek és hittanra taníttassátok, és templomban esküdjetek... Rátok, akik életetek lényeges választásait igen gyakran titkos imával kíséritek.

3. Mindnyájatokon keresztül akarunk bekapcsolódni egész együttesetekbe: családotokba, munkátokba, szórakozástokba, mindennapos társalgásotokba, barátságaitok hálózatába, lakásvizonyaitokba, egyesületi életetekbe. Milyen sokféle ember! és mégis együtt van Isten szívében és a mi püspöki gondunkban.

Sugározzunk reményt

4. Ti vagytok az Egyház, mi vagyunk az Egyház. Együtt kell élnünk az apostoloktól kapott Egyházat, amint ők együttest alkottak Krisztus körül. Olyan világban élünk, amely mindent megkérdőjelez, és arculata ugyancsak nem biztonságos. Nyugtalanok, szinte kétségbeesettek lehetnének. Mégsem vagyunk azok. Szenvédélyesen szeretjük korunkat, nehézségei ellenére. Képesek vagyunk átalakítani a jelent és megalkotni jövőnket. Tudjuk, kinek hittünk, és szívesen el is mondjuk.

5. Isten szereti világunkat. Jézus Krisztus mondotta ezt nekünk, és megmutatta, hogyan kell szeretni az élet odaadásáig. Szolidárisá tesz bennünket Isten-Atyánk gyermekeinek testvériségében. Egyesíti az eget és a földet, a múltat, jelent és jövőt ma is élő-eleven személyiségében. Isten lehelete, Lelke fel akarja ébreszteni, új életre kelteni a holtakat. Az ember nem halhat meg; ne hagyjuk meghalni a világot.

6. A jövő sok tekintetben kihívásként jelenik meg előttünk. Mindnyájan szembekerülünk a munkanélküliséggel, családi problémákkal, nyomorgó osztályokkal, az emberek százmillióira nehezedeő kiáltó igazságtalansággal. Kihívást jelent az ifjúság forrongása, a nők törekvései, a tudományos kutatás kérdésközlvetései, azoknak nehézségei, akik mindig résen vannak. Mindebben maga az ember forog kockán, új módot kísérletez ki az élet minden területén: a születésben, szenvedésben, szeretetben, munkában, halálban. Miért? Nem tehetjük öibe a kezünket. Isten az egész emberiség számára reménység. Mi meg akarjuk mutatni ezt a reményt.

Térjünk meg

7. Ne mondjuk, hogy ez túl bonyolult, hogy nem tehetünk semmit. Legyünk közel azokhoz, akik szenvednek, akik keresnek, akiket a létkérdések torkon ragadnak. Itt vannak körülöttünk és már köztünk is. Haladjunk együtt. Hitünk azt mondja nekünk: Isten ma mások által és az eseményekben beszél hozzánk. De hogy megértsük, legmélyünkön kell megváltoznunk. Mondjuk ki a szót: meg kell térnünk!

8. Csatlakozzunk az élő Krisztushoz, aki új életet tud lehelni létünkbe. Felforgatja ítéletmódunkat, gondolkodásunkat, életünk értelmét, stílusát. Vegyük komolyra szavát, és fogadjuk be életét ajándékain: a szentségeken át. Ne felejtsük el, hogy ő megújult kapcsolataink forrása, és az Egyház, hogy hűségesek maradjunk Hozzá, minden héten hív a szentmisére, ahol Isten az ő feléje menetelő népét alkotja belőlünk . . . határtalanul!

Dolgozzunk az egységen

9. Hogy minden ember egyesítésén dolgozzunk, először a köztünk katolikusok és minden keresztény közti egységen kell dolgoznunk. Krisztus kéri. Ő meghalt ezért. Az együttlét újfajta módjait kell kitalálnunk, mind magunk között, mind pedig a többi keresztény egyházzal. Cselekvő hittel a nagyobb egységért! Ez a feladat változásokat követel felfogásunkban. Mindenkinek saját magának kell vigyázni, hogy élete következetes legyen. Ne mondjunk rosszat felebarátunkra, hanem mozdítsuk elő a találkozást. Ne szegjük a többiek bátorságát, hanem álljunk szolgálatukra. Tegyük Krisztusról tanúságot tetteinkkel és szavunkkal.

10. Ne hagyjuk, hogy belső viták foglaljanak le, amikor sürgős időszerű ügyek várnák tevékenységünket. Haladjunk együtt, tiszteletben tartva egymás különbözőségét. Dolgozzunk az egységen. Keresztények, ami egyesít bennünket, mindig erősebb annál, ami szétválaszt. Képesek vagyunk arra, hogy megbocsássunk és barátságot kössünk, újra találkozzunk és megosszuk javainkat, ha bátran és békésen kérdőre vonjuk magunkat. Ébredjen hát fel közösségi lelkiismeretünk: a halálon győzelmes Krisztus jelen van mindegyikünkben és mindnyájunkban; ő alkotja egységünket. A személyek és csoportok, a közösségek, mozgalmak és plébániák között magának az Egyháznak az élete alakul ki.

Gyűrjük le féltékenységünket

11. Ne zárjuk az evangéliumi üzenetet egyházaink falai közé. Váljunk eleven evangéliummá az eleven keresztény közösségek számára.

Vegyünk részt lelkesítésükben. Mindenki hivatott, hogy az Istentől rá bízott talentumokkal csináljon valamit. A keresztény közösség az egyes családokban kezdődik. És ti, fiatalok, mit fogtok csinálni az életetekkel? Keressétek hivatásotokat; az Egyház számít rátok. Osszuk meg lakónegyedünk, falunk, városunk, országunk, az egész világ életét. Sajátos illetékességünkkel vegyünk tevékeny részt a polgári életben. Társadalmunkban a többi keresztény hitvallás megkereszteltjeivel együtt vagyunk keresztények, minden istenhívővel együtt hívők és az összes polgárral együtt hazánk polgárai.

12. Gyűrjük le féltékenységünket, merjük kifejezni gondolatainkat. A legkülönbébb eszmék kavarnak körülöttünk; elgondolhatatlan, hogy némák maradjunk. Ebben a forrongásban a keresztényeknek, a keresztény közösségeknek gyökeresen meg kell változtatniuk szokásaikat. Keresztény, juttasd nyíltan kifejezésre keresztényi mivoltodat, érvényesítsd életfelfogásodat, járulj hozzá az élet, a szerelem, a munka, a szenvedés, a halál értelmessé tételéhez. Ott, ahol vagy, adj számot mély reményedről. Keress új életmódokat, amelyek kevésbé támadó és erősebben szolidáris jellegűek.

Legyen mindenki mindenkinek testvére

13. Mindenütt a világon vannak, akik teljesen elkötelezik magukat egy jobb világért. Nem nyugszanak bele az igazságtalanságba. Az egész Egyházzal együtt álljunk oldalukra ebben az állandóan újra kezdődő küzdelemben. Isten mindig előszeretettel van azok iránt, akiket az élet legjobban kifosztott. Megengedhetetlen, hogy minden nap 5 milliárd frankot költsenek a világ fegyverkezésére, miközben 800 millió lakosának nincs mit ennie. Még ha nem is nagyon látjuk egyelőre, hogyan változhatna meg ez, dolgozzunk rajta mindazokkal, akik ebben az értelemben munkálkodnak. A toulouse-i szimpozionon és a lourdes-i kongresszuson múlt júliusban elhangzott ez a felszólítás.

14. Tudjuk, hogy Franciaország katolikusai már adakoznak, hogy segítsék a harmadik világ országait, akár a missziók, akár a nemzetközi szervek útján. További erőfeszítésre hívunk fel benneteket. Elhatározhatjuk, hogy mindegyikünk és minden közösségünk bevételének 1 %-át a harmadik világ javára fordítja. A püspökkari ülés így tett saját költségvetésével. Szolidaritásunk megnyilvánulásával a holnapi igazságosságnak vágunk utat.

15. Nézzünk körül. Európai szomszédainkkal egyre-másra találkozunk. A távoli népek közelivé lettek számunkra bevándorolt munkásaik, minden fajtához tartozó diákjaik, politikai menekültjeik révén. Ezek a különböző kultúrájú, különbözőféle vallású, hívő vagy nemhívő emberek mind gazdagítanak bennünket kérdéseikkel. Életünkbe beleviszik ezt a sokféle kultúrából és vallásból álló világot. A máshonnan érkezettek feltárják előttünk a vendégszeretet és a mélyebb hit lehetőségeit, már nem idegenek számunkra. Velük válunk egyetemesen testvérekké.

Csodálkozunk

16. Ha kihívás ér hitünket illetően, ne féljünk világosabban és álszemérem nélkül megvallani. Akik tőlünk mentek az Egyház vagy a harmadik világ fejlődésének szolgálatára mint misszionárius papok, szerzetesek és szerzetesnők és világi önkéntesek, közösségbe hoznak más egyházakkal. Ennek a megmozdulásnak folytatódnia kell. Viszonzásként más országok megkereszteltjei fognak eljönni hozzánk, és jelenlétük majd megszabadít bennünket attól, hogy túlságosan csak a saját országunkkal törődjünk.

17. Ne feledkezzünk meg a közelmúlt eukarisztikus kongresszusról. Robbanó erejű jele volt ennek az egyetemes Egyháznak. Egységes lendülettel fejezte ki a földi munkát és az ünnepi gyülekezetet, az imát és a cselekvést, a különböző-

séget és az egységet. Így folyik az Egyház élete. Nyissuk ki a szemünket, nyissuk ki az ajtókat, nyissuk ki a kezünket. Ne sóhajtozzunk, inkább nézzük a körülöttünk megvalósuló csodákat. Mennyi szolgálat és állhatatosság mozgalmainkban, plébániáinkon, csoportjainkban minden téren! Találkozásainkba visszatért az ima. Lépjünk ki szűk határaink börtönéből. Osszuk meg javainkat, elébe menve azoknak, akik testvéri segítséget várnak. Ha roskadozol, menj egy társad felé, aki már úton van. Keresztények a világon sokfelé fogságban vannak és szenvednek hitükért; ők előttünk járnak. Már első lépéssel csatlakozol az Egyház nagy menetéhez, amelynek reménysége alkonyt nem ismer.

Kelj fel és járj!

18. Megkereszteltek népe, sokféle érzékenységeddel, mindenféle gazdagsággal, engedd, hogy téged kereső Istened rád találjon. Ne félj jövőd miatt, hiszen Krisztus ma is él. Rémségeink legmélyén gyökeret verő hiteddél légy igazán az igazságosság, a testvériség és az egység Kovásza. Minthogy Krisztus ma is és a világmindenségben mindenütt él, emeld szemedet a látóhatár felé, és szaporázd lépésedet. Mindenütt a földön, minden műveltségi körben emberek tekintete keresi Istent.

19. Közösségben a római egyházzal és püspökével, II. János Pállal, valamint minden vele egyesült egyházzal, örvendve a többi keresztény egyházzal való növekvő közösségnek az Evangélium hirdetésére és szolgálatára, az újra eljövő Krisztust szemlélve mondjuk: „Íme az ember!” Isten gyermekévé akarja fogadni az emberiséget, hogy saját jövőjét ossza meg vele.

Itt Lourdes-ban bénák hagyták mankóikat Szűz Mária előtt, kinyilvánítva ma is Isten gyöngédségét és erejét. Hasonlóképpen, megkeresztelt nép, szabadulj meg attól, ami lehúzó, és az első apostoloktól kapott hagyomány erejében kelj fel és járj!

A francia püspökök

KRISZTUS MISZTIKUS TESTE

„A szolgálatok különfélék, de az Úr ugyanaz“ (1Kor 12,5) (XLVII. beszéd)

Fontoljuk meg Szent Pál szavait: „A lelki adományok ugyan különfélék, a Lélek azonban ugyanaz. A szolgálatok is különfélék, de az Úr ugyanaz.” Kedves gyermekeim, láthatjátok, hogy minden természetes testnek sok különböző része és érzéke van, és minden egyes résznek, legyen az szem, fül, száj, kéz vagy láb, megvan a sajátos szerepe, elvégzendő munkája. Szó sem lehet arról, hogy egyik rész a másiknak a munkáját akarja végezni, vagy bármi más legyen, mint aminek Isten alkotta. Mindegyikünk egy része a testnek, Krisztus pedig a Feje. Ebben a testben, éppen úgy, mint a természetes testben, a részek nagyon különbözők egymástól. Egyikünk szem, másikunk kéz, megint másikunk láb, száj vagy fül. A szemek a kereszténység testében azok, akiknek feladata a tanít-